

Tentabatur pulvis de aconiti extracto, & intra sesqui mensis spatium disparuit tumor, evanuit omnis dolor, rediitque articulo debita mobilitas.

EXPERIMENTUM XIV.

FOemina, 34. annorum, a quatuor mensibus ingentes patiebatur dolores in crure & pede dextro.

Nullus aderat tumor, & cutis color fuit naturalis.

Remedia varii generis interna & externa nil juvabant, & ægra debuit lecto inhærere, nec ob dolores dormire poterat.

Datus autem pulvis de Aconiti extracto mox sopivit dolores, attulit somnum, & intra tres septimanas ægram perfecte sanavit.

Ex

Ex enarratis experimentis evidenter deducitur, Aconiti extractum esse innocuum, & valde efficax medicamentum.

Parva dosi præstat id quandoque, quod alia fortissima remedia magna dosi & longo tempore exhibita efficere nequeunt.

Acre, quod circa articulos, tendines, & ossa hæret, irritat nervos, excitatque summos dolores, solvitur inde & agitur in motum, & per urinam, vel alvi fluxum, vel per sudorem, vel per insensibilem transpirationem ex corpore ejicitur.

Tumores scirrhosos, tophos nodosque emollit, & quandoque penitus dissipat.

Atrocissimos articulorum partiumque induratarum dolores sopit, tollit.

Ulcera, quæ aliis medicamentis non obediunt, quandoque depurat, & firma cicatrice consolidat.

In aliquibus casibus Aconitum virtute superat Cicutam, & curat quandoque eos morbos, in quibus cicuta non convenit, aut nullam virtutem habet.

Interim tamen & quandoque exhibetur Aconitum sine effectu, & data tunc cicuta sæpe morbum levat, curat.

Hinc de cicuta semper verum manet: esse eam medicamentum summe efficax in morbis curatu difficillimis.

Ab eo tempore, quo supplementum de cicuta in lucem edidi, nova iterum multa, atque pulcherrima experimenta a nobis usu cicutæ sunt instituta.

Dissipabantur veri ac inveterati dolentesque scirrhi, curata sunt pessima ul-

cera aliis omnibus medicamentis pertinaciter resistentia. Mammæ scirrhus, pugnum virilem magnitudine æquans, exesus pessimo cancroso ulcere, quod continuo in latum profundumque serpsit, usu cicutæ abiit in gangrænam, & totus sponte separatus excidit, formabatur inde ingens fovea, quæ autem continuato usu cicutæ interne & applicato externe fomento ex decoctione corticis peruviani mox nova & optima carne repleta fuit, & tandem adeo pulchra cicatrice obducta, ut mamma naturalem penitus molem & figuram iterum habeat.

Integre curati sunt pessimi cancri in lingua & faucibus; pertinacissimi dolores rheumatici ac arthritici sola cicuta sopiebantur.

Vomitus chronicus, nulli remedio cedens, sæpius eodem remedio perfecte tollebatur.

Scabies, pessima faciei lepra (frustra jam antea datis plurimis, ac fortissimis medicamentis) sola cicuta curatæ sunt.

Articuli tumidi, dolentes, ac rigidi fomento cicutæ, & ejus usu interno in multis ægris ad naturalem ac sanum statum redigebantur.

Casus hi præter alios notatu dignissimos a Doctissimo Domino *Collin* describentur.

Hæc & alia experimenta usu *Cicutæ*, *Stramonii*, *Hyosciami* & *Aconiti* instituta intra privatos parietes facta non sunt, verum instituebantur in publico nosocomio, ubi plures peritissimi medici ac chirurgi ægros a principio ad finem usque viderunt. H Ma.

Maxime autem nobis gratulamur, quod *Illustrissimus Liber Baro van Swieten* (æquissimus harum rerum æstimator) sæpius nostrum nosocomium accedat, ægrosque, qui ad experimenta adhibentur, examinet, morbique atque curationis deorsum accurate observet, ita quidem, ut nullum de rei veritate dubium remaneat, cum hac ratione plures curationes propriis oculis vidit.

Infinitas propterea *Ipsi* gratias debemus, quod hunc laborem in se suscipere sit dignatus; *Sua* præsentia nobis semper novus addebatur stimulus ad continuanda ac perficienda ulteriora experimenta.